

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Warszawa, dnia 17 września 1980 r.

Nr 4

Póz. 11—14

TREŚĆ

Zarządzenia Ministra

- poz. 11 — Nr 11 z dnia 30 czerwca 1980 r. w sprawie pokrywania kosztów związanych z założeniem i użytkowaniem dla celów służbowych aparatów telefonicznych w mieszkaniach prywatnych.
- poz. 12 — Nr 12 z dnia 19 lipca 1980 r. w sprawie powołania i trybu działania komisji dyscypliny płac
- poz. 13 — Nr 14 z dnia 29 lipca 1980 r. zmieniające zarządzenie w sprawie prac zaliczonych do pierwszej ka-

tegorii zatrudnienia w zakładach pracy resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych

Instrukcja

- poz. 14 — Nr 1 z dnia 31 maja 1980 r. w sprawie zasad stosowania norm i rozliczania ubytków naturalnych niektórych materiałów budowlanych

Komunikat

11.

ZARZĄDZENIE Nr 11

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 30 czerwca 1980 r.

w sprawie pokrywania kosztów związanych z założeniem i użytkowaniem dla celów służbowych aparatów telefonicznych w mieszkaniach prywatnych

(Znak: AB-5/80)

W związku z zarządzeniem nr 66 Prezesa Rady Ministrów z dnia 28 października 1978 r. w sprawie pokrywania kosztów związanych z założeniem i użytkowaniem dla celów służbowych aparatów telefonicznych w mieszkaniach prywatnych, zmienionego zarządzeniem nr 18 z dnia 31 marca 1980 r. w sprawie zmiany niektórych przepisów dotyczących zadań organów administracji państwowej, zarządza się co następuje:

§ 1. 1. Pracownikom Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, zatrudnionym na stanowiskach:

- 1) dyrektora Departamentu Administracyjno-Budżetowego oraz
  - 2) głównego inspektora ochrony przeciwpożarowej,
- przysługuje uprawnienie do pokrywania ze środków państwowych kosztów założenia i używania dla celów służbowych aparatów telefonicznych, zwanych dalej „telefonami służbowymi”, w mieszkaniach prywatnych tych pracowników.

2. Ustala się wykaz stanowisk pracy w jednostkach organizacyjnych resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych, z którymi może być związane uprawnienie do pokrywania ze środków państwowych kosztów założenia i używania telefonów służbowych w mieszkaniach prywatnych pracowników zajmujących te stanowiska.

Wykaz stanowi załącznik do zarządzenia.

3. Upoważnia się dyrektora Departamentu Administracyjno-Budżetowego do ustalenia dla zjednoczeń (jednostek równorzędnych) oraz jednostek bezpośrednio podległych Ministrowi

liczby i rodzaju stanowisk spośród wymienionych w załączniku do zarządzenia, z którymi może być związane uprawnienie, o którym mowa w ust. 2.

4. Decyzję o przyznaniu uprawnienia, o którym mowa w ust. 2, pracownikom zajmującym określone stosownie do ust. 3 stanowiska, podejmują:

- 1) naczelni (generalni) dyrektorzy zjednoczeń — w odniesieniu do pracowników zatrudnionych w centrali zjednoczenia oraz łącznie dla pracowników jednostek zgrupowanych w zjednoczeniu, dotyczy to odpowiednio dyrektorów jednostek równorzędnych zjednoczeniom oraz jednostek bezpośrednio podległych Ministrowi,
- 2) dyrektorzy przedsiębiorstw (kombinatów) — w odniesieniu do pracowników zatrudnionych w tych jednostkach, w ramach ustalonej liczby i rodzaju stanowisk.

§ 2. 1. Koszty, o których mowa w § 1, ust. 1 i 2, pokrywane są ze środków będących w dyspozycji jednostki organizacyjnej zatrudniającej użytkownika telefonu służbowego.

2. Koszty zakupu i założenia telefonu służbowego w mieszkaniu prywatnym obejmują tylko wydatki związane z zainstalowaniem jednego aparatu, bez dodatkowych urządzeń.

3. Telefon służbowy zainstalowany w mieszkaniu prywatnym jest własnością jednostki organizacyjnej, która finansowała koszt jego zakupu i założenia.

4. Z chwilą wygaśnięcia uprawnienia do pokrywania ze środków państwowych kosztów używania telefonu służbowego w mieszkaniu prywatnym, aparat może być przekazany użytkownikowi pod warunkiem zwrotu jednostce organizacyjnej kosztów jego zakupu i założenia.

Warunek ten nie dotyczy tych użytkowników, którzy korzystali z aparatu telefonicznego, opłacanego przez jednostki organizacyjne w ciągu 10 lat.

5. Postanowienia dotyczące pokrywania kosztów związanych z założeniem telefonu służbowego w mieszkaniu prywatnym stosuje się również w wypadku przeniesienia telefonu na skutek zmiany miejsca zamieszkania uprawnionego użytkownika.

§ 3. Wydatki związane z użytkowaniem telefonu służbowego w mieszkaniu prywatnym są pokrywane ze środków państwowych — do wysokości opłaty za abonament telefoniczny.

§ 4. Jednostki organizacyjne finansujące zakup i założenie telefonów służbowych w mieszkaniach prywatnych prowadzą ewidencję tych telefonów, kosztów związanych z ich zakupem i założeniem oraz opłat, o których mowa w § 3.

§ 5. Naczelní (generalni) dyrektorzy zjednoczeń (jednostek równorzędnych) oraz jednostek bezpośrednio podległych Ministrowi, będą przedkładać Departamentowi Administracyjno-Budżetowemu w terminie do dnia 5 stycznia każdego roku, informację o liczbie telefonów służbowych założonych w mieszkaniach prywatnych w poprzednim roku i o ogólnej liczbie tych telefonów według stanu na koniec ubiegłego roku.

Informacja powinna dotyczyć zarówno telefonów służbowych założonych w mieszkaniach prywatnych osób zatrudnionych w tych jednostkach, jak również w jednostkach nadzorowanych.

§ 6. Traci moc zarządzenie nr 3 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 30 kwietnia 1979 r. w sprawie pokrywania kosztów związanych z założeniem i użytkowaniem dla celów służbowych aparatów telefonicznych w mieszkaniach prywatnych (Dz. Urz. MBiPMB Nr 2, poz. 3).

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1980 r.

MINISTER

w z. W. Cymbała

Załącznik do zarządzenia nr 11 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 30 czerwca 1980 r.

Wykaz stanowisk pracy w jednostkach organizacyjnych resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych, z którymi może być związane uprawnienie do pokrywania ze środków państwowych kosztów założenia i używania dla celów służbowych aparatu telefonicznego w mieszkaniach prywatnych pracowników zajmujących te stanowiska

1. W centralach zjednoczeń:
  - 1) główny dyspozytor,
  - 2) główny inspektor lub inne odpowiedzialne stanowisko służby bhp,
  - 3) starszy inspektor lub inne stanowisko służby ochrony przeciwpożarowej,
  - 4) kierowca samochodu osobowego d/s awaryjnych,
  - 5) główny inspektor d/s geologii,
  - 6) główny inspektor d/s górniczych,
  - 7) główny inspektor d/s techniki strzałowej.
2. W jednostkach bezpośrednio podległych Ministrowi:
  - 1) dyrektor techniczny budowy priorytetowej,
  - 2) dyspozytor zmianowy,
  - 3) główny specjalista d/s łączności,
  - 4) główny specjalista d/s środków transportowych,
  - 5) główny mechanik,
  - 6) główny energetyk,
  - 7) kierownik działu d/s bhp,
  - 8) kierownik działu d/s ochrony przeciwpożarowej.
3. W jednostkach zgrupowanych w zjednoczeniach (jednostkach równorzędnych):
  - 1) główny energetyk,
  - 2) specjalista d/s bhp,
  - 3) inspektor d/s ochrony przeciwpożarowej,
  - 4) kierownik ruchu w zakładzie górniczym,
  - 5) kierownik oddziału wydobywania górnictwa,
  - 6) pracownik służby dozoru górnictwa,
  - 7) komendant straży przemysłowej,
  - 8) kierowca pogotowia technicznego.

12.

ZARZĄDZENIE Nr 12

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU
MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 19 lipca 1980 r.

w sprawie powołania i trybu działania Komisji dyscypliny plac

(Znak: PP-2/80)

Na podstawie § 3 uchwały Nr 38 Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1954 r. w sprawie trybu powołania komisji resortowych i wynagrodzenia za udział w posiedzeniach (Monitor Polski Nr A-30 poz. 442) oraz § 3 uchwały nr 45/78 Rady Ministrów z dnia 7 kwietnia 1978 r. w sprawie zasad powoływania i działania komisji dyscypliny plac zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Powołuje się Resortową Komisję Dyscypliny Plac w Ministerstwie Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, zwaną dalej „Resortową Komisją”, w składzie:

Przewodniczący	— Aleksander Szerwentke
	Podsekretarz Stanu
Z-ca przewodniczącego	— Dyrektor Departamentu Pracy, Plac i Spraw Socjalnych
Członkowie:	— Dyrektor Departamentu Kadr i Szkolenia
	— Dyrektor Departamentu Organizacji
	— Dyrektor Departamentu Ekonomiki i Finansów
	— Dyrektor Departamentu Koordynacji Planowania
	— Dyrektor Departamentu Przemysłu Materiałów Budowlanych
	— Dyrektor Resortowego Ośrodka Normowania Pracy

2. Przewodniczący Resortowej Komisji może rozszerzać skład Komisji stosownie do potrzeb.

3. W posiedzeniach Resortowej Komisji bierze udział Podsekretarz Stanu nadzorujący jednostkę organizacyjną, której sprawy są rozpatrywane.

§ 2. Naczelní (generalni) dyrektorzy zjednoczeń (jednostek równorzędnych) resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych powołają w zjednoczeniach (jednostkach równorzędnych) branżowe komisje dyscypliny plac, zwane dalej „branżowymi komisjami”, pod swoim przewodnictwem. Skład osobowy branżowych komisji ustala się zgodnie z wytycznymi, stanowiącymi załącznik do zarządzenia.

§ 3. Przedmiot i tryb działania komisji, o których mowa w § 1 i 2, określają wytyczne, stanowiące załącznik do zarządzenia.

§ 4. Traci moc zarządzenie nr 15 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 29 kwietnia 1978 r. w sprawie powołania i trybu działania komisji dyscypliny plac (Dz. Urz. MBiPMB Nr 5, poz. 10).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

MINISTER

E. Barszcz

Załącznik do zarządzenia nr 12 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 19 lipca 1980 r.

WYTYCZNE

w sprawie powoływania i trybu działania komisji dyscypliny plac

1. Resortowa Komisja Dyscypliny Plac w Ministerstwie Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, zwana dalej „Resortową Komisją”, działa w składzie ustalonym w zarządzeniu.

2. Branżowe komisje dyscypliny plac w zjednoczeniach (jednostkach równorzędnych), zwane dalej „branżowymi komisjami”, powołują naczelnicy (generalni) dyrektorzy zjednoczeń (jednostek równorzędnych) w składach nie przekraczających 7 osób.

W skład branżowych komisji powinni wchodzić:

- 1) naczelnicy wydziałów zatrudnienia i plac (wydziałów zajmujących się planowaniem i rozliczaniem funduszu plac) oraz finansowo-księgowych,
- 2) specjaliści z zakresu organizacji pracy i plac (w tym powołani z jednostek zgrupowanych w zjednoczeniu).

Funkcję przewodniczącego branżowej komisji pełni naczelnicy (generalni) dyrektorzy zjednoczenia (jednostki równorzędnej).

3. Do zadań komisji, o których mowa w ust. 1 i 2, należy rozpatrywanie wszystkich przypadków:

- 1) przekroczeń dopuszczalnej do wykorzystania kwoty funduszu plac,
- 2) naruszania obowiązujących zasad gospodarowania funduszem plac i legalności wypłat z tego funduszu,
- 3) naruszania obowiązujących przepisów w sprawie wypłat premii i nagród dokonywanych z funduszu plac oraz spoza planu funduszu plac, w tym zwłaszcza naruszanie obowiązujących limitów nagród indywidualnych dla pracowników,
- 4) przekroczenia dopuszczalnej do wykorzystania kwoty wydatków na zakup materiałów i usług na cele administracyjno-biurowe w centralach zjednoczeń (jednostek równorzędnych) i zarządach przedsiębiorstw (kombinatów).

4. Resortowa Komisja rozpatrywać będzie przypadki:

- 1) przekroczeń funduszu plac w zjednoczeniach (jednostkach równorzędnych) oraz w przedsiębiorstwach (kombinatach) wyznaczonych przez przewodniczącego Resortowej Komisji — w tym wszystkie przypadki przekroczeń funduszu plac w skali zjednoczenia (jednostki równorzędnej) w rozliczeniu rocznym,
- 2) inne, określone przez przewodniczącego Resortowej Komisji.

5. Wszystkie pozostałe przypadki, nie wymienione w ust. 4, w tym zwłaszcza przekroczenia funduszu plac nadzorowanych przedsiębiorstw (kombinatów) w kwartalnym rozrachunku narastającym oraz przypadki naruszeń obowiązującej dyscypliny gospodarowania funduszem plac stwierdzone przez kontrolę jednostek nadrzędnych oraz organy kontrolno-rewizyjne, naczelnicy (generalni) dyrektorzy zjednoczeń (jednostek równorzędnych) kierują do rozpatrzenia przez branżowe komisje.

6. Prawo występowania do branżowych komisji przysługuje również bankom finansującym poszczególne jednostki organizacyjne oraz organom kontrolno-rewizyjnym.

7. Przypadki przekroczeń funduszu plac lub naruszenia dyscypliny plac należy zgłaszać do rozpatrzenia właściwej komisji, najpóźniej w terminie dwóch tygodni od daty ich stwierdzenia.

8. Resortowa Komisja rozpatruje sprawy w obecności kompletnego składu kierownictwa zjednoczenia oraz w przypadku rozpatrywania sprawy przedsiębiorstw (kombinatu) — również z udziałem kompletnego składu kierownictwa tego przedsiębiorstwa (kombinatu).

9. Branżowa komisja rozpatruje sprawy w obecności kompletnego składu kierownictwa przedsiębiorstwa (kombinatu), którego sprawa dotyczy.

10. Przewodniczący Resortowej Komisji obowiązany jest zawiadomić o terminie posiedzenia zarząd główny właściwego związku zawodowego, prezesa oraz centralę banku finansującego, których przedstawiciele mają prawo brać udział we wszystkich posiedzeniach tej komisji.

11. Przewodniczący branżowych komisji obowiązani są zawiadomić o terminie posiedzenia oddział zarządu głównego właściwego związku zawodowego oraz dyrektora oddziału banku finansującego przedsiębiorstwo, którego sprawa jest rozpatrywana, przedstawiciele tych instytucji mają prawo brać udział w posiedzeniach.

12. W celu właściwego rozpatrzenia spraw przewodniczący Resortowej Komisji ma prawo:

- 1) zapraszać na posiedzenia Resortowej Komisji jako rzeczoznawców odpowiednich fachowców spośród pracowników podległych jednostek organizacyjnych,
- 2) żądać od zainteresowanej jednostki (w przypadku rozpatrywania sprawy przedsiębiorstwa — również od właściwego zjednoczenia) materiałów niezbędnych do właściwego rozpatrzenia sprawy,
- 3) zasięgać opinii o działalności jednostki w zakresie gospodarowania funduszem plac od banku finansującego działalność tej jednostki.

13. Przepis ust. 12 ma odpowiednie zastosowanie do przewodniczących branżowych komisji.

14. Materiały do rozpatrzenia sprawy przedkłada:

- 1) Resortowej Komisji — naczelnicy (generalni) dyrektorzy zjednoczenia (jednostki równorzędnej),
- 2) branżowej komisji — dyrektor przedsiębiorstwa (kombinatu).

15. Materiały spraw przekazanych do rozpatrzenia Resortowej Komisji i branżowym komisjom powinny zawierać niezbędne dane określające:

- 1) rozliczenie produkcji dodanej w stosunku do założeń kalkulacyjnych przyjętych do określenia normatywu dla zjednoczenia,
- 2) wielkości i skutki przekroczenia planu funduszu plac oraz obowiązującego na dany okres limitu tego funduszu według przedsiębiorstw,
- 3) zakres i rodzaj naruszenia obowiązujących przepisów w sprawie gospodarowania funduszem plac oraz funduszami premiovymi i nagród,
- 4) wielkość i zakres uruchomionych funduszy premiovych i nagród w przypadku przekroczenia planu funduszu plac lub obowiązującego limitu funduszu plac,
- 5) zaawansowanie programu działań dla zapewnienia uzyskania planowanej wydajności pracy i prawidłowej gospodarki funduszem plac, w tym zwłaszcza działań:
  - a) dla wdrożenia wielobrygadowej, kompleksowej organizacji pracy,
  - b) poprawy wykorzystania czasu pracy i ograniczenia godzin nadliczbowych,
  - c) poprawy jakości i terminowości wykonywanej produkcji oraz prowadzenia dokumentacji produkcyjnej budów ze wskazaniem konkretnych efektów tych działań,
  - d) zmniejszenia udziału pracowników kierownictwa i administracji,
- 6) limitowania i kontroli zużycia materiałów,

- 7) szczegółową analizę przyczyn nieprzestrzegania zasad gospodarowania funduszem plac i nielegalności wyplat,
  - 8) nieskuteczności działania służb kontroli wewnętrznej przedsiębiorstwa (kombinatu) oraz zjednoczenia,
  - 9) imienne wskazanie osób odpowiedzialnych za przekroczenie funduszu plac (planu, limitu) spośród pracowników przede wszystkim inżynierijno-technicznych i ekonomicznych,
  - 10) rodzaj i zakres zastosowanych sankcji w tym kar regulaminowych wobec pracowników odpowiedzialnych za naruszenie dyscypliny plac, z uwzględnieniem sankcji wobec osób odpowiedzialnych za zgodność i prawidłowość danych dotyczących wykonywanej produkcji z faktycznym stanem produkcji (zawyżenie wartości produkcji).
- Materiały należy przygotować ściśle według powyższego układu.

16. Resortowa Komisja i branżowe komisje obowiązane są do rozpatrzenia sprawy w terminie 14 dni od daty jej wpływu.

Jeżeli zachodzi potrzeba przeprowadzenia dodatkowych badań sprawy przewodniczący danej komisji na wniosek komisji zarządza wykonanie tych badań przez aparat kontrolno-rewizyjny ministerstwa lub zjednoczenia, zwracając się równocześnie w uzasadnionych przypadkach o pomoc w przeprowadzeniu kontroli do właściwego oddziału banku finansującego lub innych organów kontrolno-rewizyjnych.

W przypadku zarządzenia dodatkowych badań, termin rozpatrzenia sprawy przez komisję może być przedłużony do jednego miesiąca.

Zarządzenie dodatkowych badań nie może wstrzymać podjęcia przez jednostkę nadrzędną przedsiębiorstwa (kombinatu) środków zmierzających do usunięcia przyczyn i skutków zaistniałych zaniedbań.

17. W sprawach rozstrzyganych przez Resortową Komisję i branżowe komisje podejmowane są uchwały.

Uchwały zapadają zwykłą większością głosów; przy równej ilości głosów decyduje głos przewodniczącego komisji. Jeżeli członkiem komisji jest przedstawiciel przedsiębiorstwa (kombinatu), którego sprawa jest rozpatrywana, nie bierze on udziału w głosowaniu przy podejmowaniu uchwały dotyczącej tej jednostki.

18. W wyniku rozpatrzenia sprawy Resortowa Komisja lub branżowa komisja powinna podać:

- 1) przyczyny i źródła przekroczenia funduszu plac oraz naruszenia dyscypliny plac,
- 2) osoby, które uważa się za odpowiedzialne za zaistniały stan,
- 3) wnioski zmierzające do usunięcia przyczyn tego stanu.

19. W zależności od stopnia przewinienia przewodniczący branżowej komisji wydaje dyspozycje dotyczące zastosowania wobec osób odpowiedzialnych następujących sankcji:

- 1) pozbawienia premii regulaminowych na określony czas,
  - 2) nałożenia kary (upomnienia, nagany) w myśl art. 108 Kodeksu pracy,
  - 3) przesunięcia pracownika na niżej kwalifikowane i mniej odpowiedzialne stanowisko w obowiązującym trybie,
  - 4) zastosowania sankcji wynikających z przepisów Kodeksu pracy (art. 114, 119), dotyczących odpowiedzialności materialnej pracowników za szkody wyrządzone zakładowi pracy,
  - 5) zwolnienia z pracy
- oraz — w uzasadnionych przypadkach — kieruje sprawę do organów powołanych do ścigania przestępstw.

20. Obsługę biurową zapewnia:

- 1) Resortowej Komisji — Departament Pracy, Plac i Spraw Socjalnych,
- 2) branżowej komisji — wyznaczony przez naczelnego (głównego) dyrektora zjednoczenia (jednostki równorzędnej) wydział zajmujący się problematyką gospodarki funduszem plac.

13.

ZARZĄDZENIE Nr 14

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU
MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 29 lipca 1980 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie prac zaliczonych do pierwszej kategorii zatrudnienia w zakładach pracy resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych

(Znak: BHP-D-80)

Na podstawie § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 maja 1979 r. w sprawie pierwszej kategorii zatrudnienia (Dz. U. Nr 13, poz. 86) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 28 maja 1980 r. w sprawie prac zaliczonych do pierwszej kategorii zatrudnienia w zakładach pracy resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych (Dz. Urz. MBiPMB Nr 3, poz. 10) wprowadza się następującą zmianę:

W załączniku Nr 1 w dziale I poz. 3 dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10. Kamieniarz obróbki ręcznej i mechanicznej”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1980 r.

MINISTER
w z. W. Cymbala

14.

INSTRUKCJA Nr 1

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU
MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 31 maja 1980 r.

w sprawie zasad stosowania norm i rozliczania ubytków naturalnych niektórych materiałów budowlanych

(Znak: CZM-GM/438/80)

W związku z § 2 zarządzenia Ministrów Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Komunikacji z dnia 6 marca 1980 r. w sprawie norm ubytków naturalnych niektórych materiałów budowlanych (Monitor Polski Nr 9, poz. 38) ustala się dla jednostek organizacyjnych uczestniczących w obrocie zaopatrzeniowym zasady stosowania i rozliczania ubytków naturalnych dla następujących materiałów budowlanych:

- wapno niegaszone w bryłach,
- wapno niegaszone mielone,
- gips palony mielony,
- kreda malarska formowana,
- kreda malarska mielona,
- kamień wapienny w kawałkach,
- kamień gipsowy,
- kreda naturalna w kawałkach.

I. Zasady ogólne

1. Normy ubytków naturalnych materiałów budowlanych, są to przeciętne ubytki masy tych materiałów spowodowane

zachodzącymi procesami fizyko-chemicznymi oraz właściwościami produktów, powstające w określonym czasie magazynowania lub podczas transportu, wyrażone w procentach.

2. Rozliczenie i odpisanie konkretnej wielkości ubytku naturalnego może być dokonane w przypadku komisijnego stwierdzenia powstania niedoboru do wysokości nie przekraczającej ubytku określonego normą ubytku naturalnego.

3. Rozliczenie ubytków naturalnych należy dokonywać w terminach przewidzianych dla przeprowadzania inwentaryzacji planowych i doraźnych.

W celu urealnienia zapisów o stanach magazynowych w okresach międzyinwentaryzacyjnych, zaleca się przeprowadzenie częstszych inwentaryzacji np. na ostatni dzień każdego miesiąca.

4. Wysokość obliczonych ubytków naturalnych z tytułu transportu lub magazynowania, określa się stosunkiem procentowym do jednostek odniesienia, dla których ustalono normy ubytku naturalnego.

5. Rozliczenia ubytków naturalnych dla wapna niegaszonego mielonego i w bryłach należy dokonywać tylko w przypadku magazynowania wapna w czasie do 2-ch tygodni. W przypadku magazynowania wapna w czasie dłuższym niż 2 tygodnie, odpisywanie ubytków naturalnych jest niedopuszczalne.

6. Rozliczenia ubytków naturalnych dla kredy malarskiej formowanej i mielonej należy dokonywać tylko w następujących przypadkach:

- 1) dla kredy formowanej, jeżeli czas magazynowania kredy jest dłuższy niż 2 tygodnie w okresie letnim, oraz dłuższy niż 4 tygodnie w okresie zimowym,
- 2) dla kredy mielonej, jeżeli czas magazynowania jest dłuższy niż 2 tygodnie zarówno w okresie letnim jak i zimowym.

W przypadku krótszego czasu magazynowania kredy, jak podano w pkt. 1 i 2, odpisywanie ubytków naturalnych jest niedozwolone.

7. Jeżeli normy ubytków naturalnych ustalono dla okresów letniego i zimowego, to przez okres:

- letni rozumie się okres od dnia 1 kwietnia do dnia 31 października,
- zimowy rozumie się okres od dnia 1 listopada do dnia 31 marca.

Przy obliczaniu dopuszczalnego ubytku naturalnego za okres obejmujący częściowo okresy letni i zimowy, stosuje się oddzielnie normy dla każdego okresu i sumuje otrzymane wielkości ubytków naturalnych.

8. Nie dozwolone jest:

- odpisywanie ubytków naturalnych przed ich powstaniem, lub w ilościach przekraczających ubytki rzeczywiście stwierdzone, czy też w ilościach przekraczających ubytki określone normą,
- odpisywanie ubytków naturalnych z tytułu magazynowania w przypadku, gdy produkt jest kierowany bezpośrednio ze środków transportowych do odbiorcy lub do produkcji w zakładzie przemysłowym.

II. Sposób stosowania norm i obliczanie ubytków naturalnych podczas transportu

Obliczenia wysokości ubytków naturalnych produktu podczas transportu dokonuje się na podstawie wykazanych niedoborów wagi produktu, stwierdzonych w czasie odbioru ilościowego przesyłki i określa się w stosunku procentowym do ilości produktu przewożonego w jednostce transportowej.

Wysokość ubytku naturalnego w granicach normy oblicza się wg wzoru:

$$U = \frac{W \times N}{100}$$

w którym:

U — ubytek naturalny w granicach normy dla danego produktu,

W — ilość produktu przewożonego jednostką transportową,

N — obowiązująca norma ubytku naturalnego, w procentach.

Przykład:

W dniu 2 lipca podstawiono wagon z kredą malarską formowaną o wadze deklarowanej równej 24 t.

Podczas odbioru ilościowego stwierdzono, że ilość dostarczonej kredy wynosi 23 t. Zatem niedobór wynosi 1,0 t.

Obowiązująca norma ubytku naturalnego wynosi 2,5%.

Wysokość ubytku naturalnego w granicach normy podczas transportu wyniesie więc:

$$U = \frac{24 \times 2,5}{100} = 0,6t$$

A zatem niedobór w wysokości 0,4 t nie stanowi ubytku naturalnego.

Przykład obliczenia wysokości dopuszczalnego ubytku naturalnego podczas transportu oraz jego rozliczenie określa załącznik Nr 1.

III. Sposób stosowania i obliczania norm ubytków naturalnych podczas magazynowania.

1. Dla wapna niegaszonego i kredy malarskiej

Obliczenia wysokości ubytków naturalnych produktu podczas magazynowania dokonuje się na podstawie, wykazanych w dokumentach ilości produktu magazynowanego w okresie dla którego ustalona została norma ubytków (np. do 2-ch tygodni, powyżej 4-ch tygodni) i określa się w stosunku procentowym do tychże ilości.

Wysokość ubytku naturalnego w granicach normy oblicza się wg wzoru:

$$U = \frac{W \times N}{100}$$

gdzie:

U — ubytek naturalny w granicach normy dla danego produktu,

W — ilość magazynowanego produktu w czasie dla którego ustalono normę ubytku naturalnego,

N — obowiązująca norma ubytku naturalnego w procentach.

W przypadku magazynowania produktów w silosach zamkniętych, wielkość (W), należy obliczać jako różnicę między ilością przyjętą do magazynu w czasie 2-ch tygodni, a ilością wydaną z magazynu w tym samym czasie.

Odpisywanie ubytków naturalnych należy dokonywać dopiero po ustaleniu stanów faktycznych zapasów produktu, wykazanych przez komisję inwentaryzacyjną.

Przykład:

W okresie od 1 do 31 lipca przyjęto do magazynu 231,8 t kredy malarskiej formowanej. Ilość kredy magazynowanej w czasie dłuższym niż 2 tygodnie wynosiła 72 t. Obowiązująca norma ubytku naturalnego wynosi 10%.

Wysokość ubytku naturalnego w granicach normy, w miesiącu lipcu wyniesie więc:

$$U = \frac{72 \times 10}{100} = 7,2t$$

Przykład obliczenia wysokości dopuszczalnego ubytku naturalnego podczas magazynowania i sposób jego rozliczenia określa załącznik nr 2.

2. Dla kamienia wapiennego, gipsowego oraz kredy naturalnej w kawałkach

Obliczenia wysokości ubytków naturalnych podczas magazynowania w danym okresie obrachunkowym dokonuje się na podstawie wykazanych w dokumentach (ewidencji) dziennych stanów magazynowych, występujących w każdym dniu kalendarzowym okresu obrachunkowego i określa się w stosunku procentowym do średniego dziennego stanu magazynowego.

Średni dzienny stan magazynowy danego produktu w okresie obrachunkowym oblicza się wg wzoru:

$$Z = \frac{Z_1 + Z_2 + Z_3 + \dots + Z_n}{T}$$

gdzie:

Z — średni dzienny stan magazynowy produktu w okresie obrachunkowym.

$Z_1, Z_2, Z_3, \dots, Z_n$ — ilość produktu magazynowego w poszczególnych dniach miesiąca, w okresie obrachunkowym (stan dzienny).

T — okres obrachunkowy w dniach.

Wysokość ubytku naturalnego w granicach normy oblicza się wg wzoru:

$$U = \frac{Z \times N \times Y}{100}$$

gdzie:

U — ubytek naturalny w granicach normy,

Z — średni dzienny stan magazynowy,

N — obowiązująca norma ubytku naturalnego, w procentach,

Y — stosunek okresu obrachunkowego do okresu, dla którego ustalono normę ubytku naturalnego.

Odpisywania ubytków naturalnych należy dokonywać dopiero po ustaleniu stanów faktycznych zapasów produktu, wykonanych przez komisję inwentaryzacyjną.

Przykład:

Obliczenie wysokości ubytku naturalnego kamienia wapiennego podczas magazynowania obejmuje okres od 1 lipca do 30 września. Zatem okres obrachunkowy wynosi 92 dni.

Obowiązująca norma ubytku naturalnego wynosi 0,3% w stosunku rocznym (365 dni).

Stosunek okresu obrachunkowego do okresu, dla którego ustalono normę wyniesie:

$$\frac{92}{365}$$

Średni dzienny stan magazynowy kamienia wapiennego w okresie obrachunkowym (kwartału) wynosi:

$$Z = \frac{600 + 500 + \dots + 600}{92} = 500 \text{ t/dzień}$$

Ubytek naturalny w granicach normy wyniesie więc:

$$U = \left(500 \times 0,3 \times \frac{92}{365} \right) : 100 = 1,0 \text{ t}$$

Stan ewidencyjny (kartotekowy) kamienia wapiennego na dzień 30 września wynosi 600 t. Po uwzględnieniu ubytków naturalnych wyniesie on 599 t. Natomiast na podstawie kontrolnych pomiarów, wykonanych przez komisję inwentaryzacyjną stwierdzono, że stan zapasów kamienia wynosi 599,5 t.

Niedobór 0,5 t kamienia mieści się w granicach normy ubytku naturalnego. Jeżeli natomiast stwierdzony przez komisję inwentaryzacyjną niedobór kamienia będzie większy niż wyliczony dopuszczalny ubytek naturalny np. 2,5 t., rozliczenia niedoboru z tytułu ubytków naturalnych kamienia można dokonać tylko w wysokości wyliczonego dopuszczalnego ubytku naturalnego czyli 1,0 t.

IV. Instrukcja wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

PODSEKRETARZ STANU
Włodzimierz Cymbała

Załącznik I do instrukcji MBiPMB
z dnia 31 maja 1980 r.

Przykład obliczenia wysokości dopuszczalnego ubytku naturalnego podczas transportu oraz jego rozliczenia

Nazwa produktu	Data przedstawienia środka transportowego do rozładunku (data odbioru)	Ilość produktu deklarowana na przez dostawcę w liście, specyfikacji lub innym dokumencie przewozowym ton	Ilość produktu stwierdzona podczas odbioru ilościowego ton	Stwierzone różnice ton	Obowiązująca norma ubytku naturalnego %	Wyliczony ubytek naturalny w granicach normy ton	Niedobór nie będący ubytkiem naturalnym ton	Ilość produktu przyjęta do ewidencji magazynowej ton	U w a g i
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Przykład wypełnienia formularza i obliczenia wysokości ubytków naturalnych w granicach normy.									
Założenia: Obliczenia ubytków naturalnych obejmują dostawy za okres miesiąca lipca ..... r. i rozliczenie ich na dzień 31 lipca ..... r. jako datę spisu z natury									
KREDA	2.07. .... r.	24,0	23,0	1,0	2,5	0,6	0,4	23,6	W przypadku stwierdzenia niedoborów przewyższających ubytek naturalny w granicach normy, należy sporządzić protokół braków, zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.
MALARSKA	2.07. .... r.	24,0 72,0	24,0 70,8	— 1,2	—	— 0,8	— 0,4	24,0 71,6	
FORMOWANA	2.07. .... r.	24,0	23,8	0,2	2,5	0,2	—	24,0	
	4.07. .... r.	24,0	23,4	0,6	2,5	0,6	—	24,0	
	4.07. .... r.	24,0 48,0	24,0 47,4	— 0,6	—	— 0,6	—	24,0 48,0	
	8.07. .... r.	24,0	22,0	2,0	2,5	0,6	1,4	22,6	
	14.07. .... r.	24,0	23,4	0,6	2,5	0,6	—	24,0	
	19.07. .... r.	24,0	23,7	0,3	2,5	0,3	—	24,0	
	24.07. .... r.	24,0	23,5	0,5	2,5	0,5	—	24,0	
28.07. .... r.	24,0	21,0	3,0	2,5	0,6	2,4	21,6		
Razem	m-c lipiec	240,0	231,8	8,2	—	4,0	4,2	235,8	

Ilość kredy otrzymana w m-cu lipcu wynosi 235,8 t w tym 4,0 t stanowi niedobór spowodowany ubytkami naturalnymi, zatem do rozliczeń inwentaryzacyjnych należy przyjąć przychód w miesiącu lipcu w wysokości 231,8 ton.

Przychód w m-cu lipcu: 235,8 t
 —4,0 t (ubytek naturalny)
 —————
 231,8 t

Rozchód w m-cu lipcu: —190,0 t (rubr. 5 zał. 2)

Stan na dzień 31.7. .... r. 41,8 t (rubr. 6 zał. 2)

Załącznik 2 do instrukcji MBiPMB
 z dnia 31 maja 1980 r.

Przykład obliczenia wysokości dopuszczalnego ubytku naturalnego podczas magazynowania i jego rozliczania

Nazwa produktu	Data przyjęcia produktu do magazynu	Faktyczna ilość produktu przyjęta do magazynu ton	Data wydania produktu z magazynu	Ilość produktu wydana z magazynu ton	Stan magazynowy ton	Ilość produktu magazynowanego w wymaganym okresie ¹⁾ ton	Obowiązująca norma ubytku naturalnego %	Wyliczony ubytek naturalny w granicach normy ton	Stan magazynowy skorygowany o wyliczony ubytek naturalny ton	U w a g i
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Przykład obliczenia wysokości ubytków naturalnych w granicach normy										
Założenia: Obliczemy ubytków naturalnych obejmują magazynuowanie w okresie od 1 do 31 lipca ..... r. i rozliczenie ich na dzień 31 lipca jako datę spisu z natury.										
					stan na					
					30.06. .... r. = 0					
KREDA	2.07. .... r.	70,8	2.07. .... r.	30,0	40,8					
MAŁARSKA	4.07. .... r.	47,4	—	—	88,2					
FORMO-	—	—	7.07. .... r.	20,0	68,2					
WANA	8.07. .... r.	22,0	—	—	90,2					
	—	—	12.07. .... r.	10,0	80,2					
	14.07. .... r.	23,4	—	—	103,6					
	19.07. .... r.	23,7	19.07. .... r.	40,0	87,3	58,2	10,0			
	—	—	20.07. .... r.	30,0	57,3					
	24.07. .... r.	23,5	24.07. .... r.	20,0	60,8	10,2	10,0			
	—	—	26.07. .... r.	10,0	50,8					
	28.07. .... r.	21,0	—	—	71,8					
	—	—	30.07. .... r.	30,0	41,8	3,6	10,0			
Razem stan na	31.07. .... r.	231,8	—	190,0	41,8	72,0	10,0	7,2	34,6	

Objaśnienie: ¹⁾ Wymagany okres magazynowania, dla którego oblicza się ubytek naturalny wynosi:

- dla wapna niegaszonego w bryłach i mielonego nie dłużej niż 2 tygodnie (cały rok),
- dla kredy malarskiej mielonej nie krócej niż 2 tygodnie (cały rok).
- dla kredy malarskiej tarmowanej nie krócej niż 2 tygodnie w okresie letnim, oraz nie krócej niż 4 tygodnie w okresie zimowym.

Stan kartotekowy zapasów kredy na dzień 31.07. .... r. wynosi 41,8 ton. Dopuszczalny ubytek naturalny z tytułu magazynowania kredy w okresie objętym inwentaryzacją (od 1 do 31 lipca ..... r.) wynosi 7,2 ton.

Na podstawie kontrolnych pomiarów zapasów kredy wykonanych przez komisję inwentaryzacyjną stwierdzono, że stan zapasów na dzień 31.07. .... r. wynosi 35,0 ton. Różnica między stanem kartotekowym a stanem pomiarów (niedobór) wynosi 6,8 ton. Jak wynika z przykładu stwierdzony niedobór (6,8 t) mieści się w granicach dopuszczalnego ubytku naturalnego (7,2 t). Faktyczny stan zapasów kredy wynosi 35 ton.

Jeżeli stwierdzony niedobór byłby wyższy (np. 8,0 ton) aniżeli wyliczony dopuszczalny ubytek naturalny (7,2 ton), niedopuszczalne jest odpisanie całej wysokości niedoboru jako ubytek naturalny, a jedynie w wysokości wyliczonej czyli 7,2 ton.

KOMUNIKAT

Zostały wydane, a nie są ogłoszone następujące akty normatywne:

Zarządzenia Ministra:

1. **Nr 10** z 29.V.1980 r. znak: PP/3/80 zmieniające zarządzenie w sprawie niektórych zasad wynagradzania i świadczeń dla pracowników wewnętrznego eksportu budownictwa.
2. **Nr 13** z 6.VIII.1980 r. znak: PP3/80 w sprawie uzależniania wynagrodzeń pracowników odpowiedzialnych za gospodarkę maszynami budowlanymi w jednostkach organizacyjnych budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych od wykorzystania tych maszyn.

Zarządzenia wspólne:

1. Ministra Budownictwa i PMB i Wojewody Katowickiego z dnia 8.V.1980 r. w sprawie przekazania — przejęcia Zakładu Kalfarskiego w Katowicach.
2. Ministra Budownictwa i PMB oraz Ministra Hutnictwa z dnia 23.VI.1980 r. w sprawie przekazania-przejęcia Cementowni „Szczakowa” w Jaworznie.

Zarządzenia (OR) Ministra

1. **Nr 13** z 24.IV.1980 r. znak: OR1-115/2/80 w sprawie powołania pełnomocnika do spraw budowy rurociągów.
2. **Nr 14** z 5.V.1980 r. znak: OR4-121-21/80 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Przedsiębiorstwo Przemysłu Betonów „Prefabet-Lagisza” w Będzinie.
3. **Nr 15** z 17.V.1980 r. znak: OR2-0121-39/80 w sprawie połączenia przedsiębiorstw państwowych pod nazwą: Mysłowickie Przedsiębiorstwo Robót Inżynierskich Budownictwa Przemysłowego „Hydrobudowa-Sląsk 2” — Mysłowickie Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego.
4. **Nr 16** z 28.V.1980 r. znak: OR1-0121-8/80 w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Centrum Kontroli Jakości Budownictwa.

5. **Nr 17** z 20.VI.1980 r. znak: OR1-0121-46/80 w sprawie połączenia przedsiębiorstw państwowych pod nazwą: Bytomskie Przedsiębiorstwo Robót Elewacyjnych — Przedsiębiorstwo Zaplecza Produkcyjnego Budownictwa Miejskiego w Budowie w Katowicach.
6. **Nr 18** z 23.VI.1980 r. znak: OR4-0121-22/80 w sprawie połączenia przedsiębiorstw państwowych pod nazwą: Gdańskie Przedsiębiorstwo Produkcji Kruszywa i Usług Geologicznych „Kruszgeo” i Przedsiębiorstwo Produkcji Keramzytu „Gniew” w Budowie.
7. **Nr 19** z 20.VI.1980 r. znak: OR3-0121-26/80 w sprawie przekształcenia Wieluńskiego Przedsiębiorstwa Budowlanego w Belchatowskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Ogólnego.

Protokoły dodatkowe:

1. **Nr 22** z dnia 21.IV.1980 r. do UZP dla Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 23.XII.1974 r. w sprawie zmiany niektórych warunków wynagradzania pracowników.
2. **Nr 18** z 15.V.1980 r. do UZP dla Przemysłu Szkłarskiego i Ceramicznego z dnia 30.XII.1974 r. w sprawie zmiany niektórych warunków wynagradzania pracowników.
3. **Nr 2** z dnia 20.VI.1980 r. do porozumienia z dnia 15.II.1975 r. zawartego pomiędzy Ministrem Budownictwa i PMB a Zarządem Głównym Związku Zawodowego Poligrafii o stosowaniu Układu Zbiorowego Pracy dla Przemysłu Poligraficznego z dnia 31.XII.1974 r. w Zakładzie Reprodukcyjnym i Wydawnictw Dokumentacji Budowlanej.
4. **Nr 10** z dnia 30.VI.1980 r. do porozumienia zawartego w dniu 24.IV.1975 r. pomiędzy Ministrem Budownictwa i PMB a Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Budowlanego o stosowaniu Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Handlu Wewnętrznego z dnia 24.XII.1974 r. w niektórych zakładach pracy resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych.
5. **Nr 21** z dnia 30.VI.1980 r. do UZP dla Budownictwa z dnia 23.XII.1974 r.

Redakcja
MINISTERSTWO BUDOWNICTWA
I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
Gabinet Ministra

Warszawa ul. Wspólna 2, tel 21-015 w 585

Wydawca

CENTRALNY OŚRODEK INFORMACJI BUDOWNICTWA
Wydział Wydawniczy

Warszawa, ul. Instalatorów 7c, tel 46-04-21 w 150

INDEKS 35574